

Årsrapport 2024/25

Det som binder ting sammen

Magnhild Peggy Jones Gilje

Stipendiat ved Norsk håndverksinstitutt

Februar 2026

Hender i veven (Foto: Eva Brænd)

NORSK
HÅNDVERKSINSTITUTT
2

Innholdsfortegnelse

<u>Innledning</u>	3
<u>Problemstilling</u>	Feil! Bokmerke er ikke definert.
<u>Metode</u>	6
<u>Beskrivelse av prosessen</u>	7
<u>Resultater</u>	13

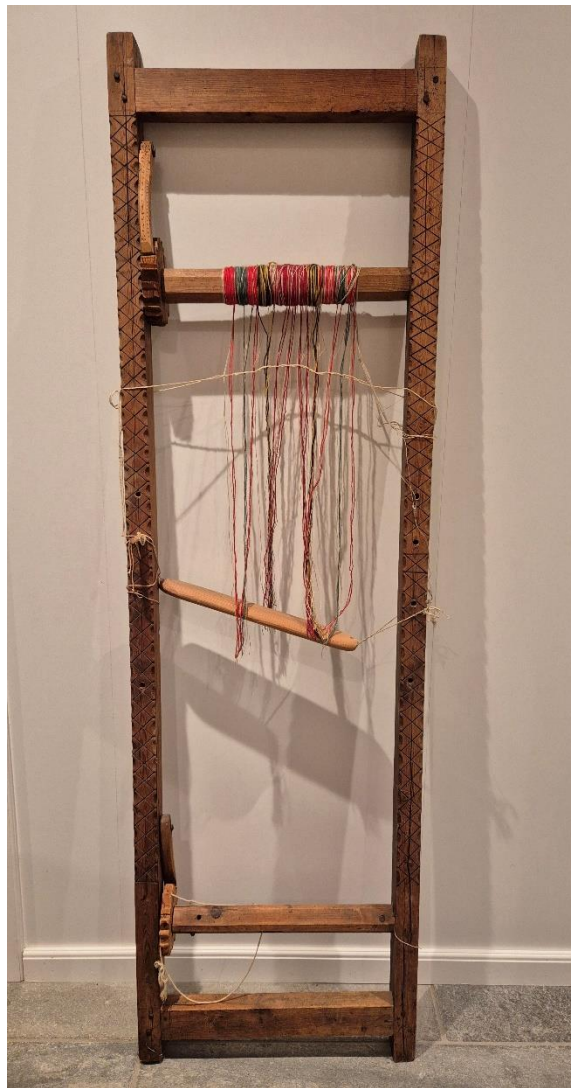
Innledning

Lengre enn jeg er bred, ikke rund men flat, laget av fiber, metall eller skinn – holder ting samlet, binder ting sammen, bærer tunge byrder. Hva er jeg?

Et bånd er ofte en liten sak som man kanskje ikke tenker spiller en sentral rolle i livene våre, men stemmer dette? Bånd binder ting sammen, bånd fester en ting til en annen, bånd kan være en utsmykning, en forsterking eller en identitetsmarkør. På 17. mai bærer vi silkebånd i rødt, hvitt og blått, og når vi skal sikre noe på en tilhenger bruker vi jekkestropper og for å holde buksa oppe bruker vi et belte eller seler. Alt dette er eksempel på bruk av ulike typer bånd.

Båndveving er det som i dag kalles en av «småteknikkene» i bunadtilvirkerfaget. Bånd av mange forskjellige slag spiller en viktig rolle i mange av dagens bunader og bunadbruk og gir et glimt av den historiske bruken av bånd i folkedrakten og dagliglivene våre. Bruken av bånd, og flere alderdommelige teknikker for å veve bånd som tidligere har vært mer utbredt i hele Europa, overlevde lenge i Norge, også etter industrialiseringen på 1800-tallet (Christie, 1978:3). Noen av disse teknikkene er fremdeles i bruk i dag.

Som stipendiat ønsker jeg å lære mer om båndtradisjoner i Norge, med hovedfokus på bånd vevd i grind, bandvevrei og bandvevstol. Dette favner en stor gruppe bånd, fra helt enkle og ensfargede til bånd med mangfoldige mønstre og farger. Jeg ønsker å undersøke redskapene som har blitt brukt til å veve, hvordan disse har formet båndene, hvordan båndene har vært brukt historisk sett og hvilke bånd har blitt videreført i bunadbruken vår i dag. Jeg håper å lære av dem som har kunnskap om veving, og spore opp dem som er en del av en ubrutt linje av vevere eller tradisjonsbruk. Jeg ønsker samtidig å jobbe for å sette fokus på båndveving i dag, formidle og dele min entusiasme for faget og forhåpentligvis stimulere til at flere kan få lyst til å lære seg å veve. Jeg ønsker også å bidra til å skape møteplasser for oss som vever og gi oss en arena der vi kan veksle erfaringer og heie på hverandre. Ikke minst håper jeg å belyse verdien av håndverket og gjøre den jevne bunadsbruker mer oppmerksom på de ulike elementene som sammen former helheten av bunaden de går med.

Vevredskap

Mitt hovedfokus er bånd vevd på bandvevrei (stående i midten) Grind – øverst til venstre Og bandstol, ikke avbildet. Redskap som skytler og vev kniver er også utstyr som brukes til å veve bånd. Grinder og skytler ligger i De Heibergske Samlinger i Sogn. Vevreien er i privat eie i Åmli og bandknivene ligger på Hardanger folkemuseum.

Problemstilling

I bunadtilvirkerfaget har jeg sett hvor lett det er å velge bort et håndvevd bånd til fordel for et mye rimeligere maskinvevd bånd. Hva er så problemet med dette? Maskinvevde bånd og importerte kjøpebånd (som silkebånd, metallbånd, fløyelsbånd m.m.) har alle spilt en rolle i bekledning, interiør og andre deler av dagliglivet i Norge. En stor andel av bunader i dag bruker silkebånd, som lenge har vært en importvare. Parallelt med denne handelen i edle bånd, har det vært en levende tradisjon for å veve bånd. Jeg ønsker å løfte frem de lange tradisjonene vi har for å veve dekorative, rituelle og praktiske bånd i Norge og bidra til å sikre kunnskapen ved å bygge egen praktisk og teoretisk kunnskap og formidle dette videre.

Min interesse for vevde bånd begynte der hvor jeg bor, i Gjøvdal i Åmli. Siden 2018 har jeg, Eldbjørg Breivik Smeland og Olga Maria Breivik drevet et registreringsprosjekt der vi har fokusert på bånd vevd på grind og bandvevrei. Vi fant ut at det finnes mange nydelige bånd fra 1800-tallet (og noen enda eldre) i privat eie, men museumssamlingene fra samme område ser ikke ut til å speile dette. Det er usikkert om dette skyldes at de ikke har blitt samlet inn, eller om private ikke har villet gi dem fra seg fordi båndene har vært i kontinuerlig bruk eller har hatt for høy affeksjonsverdi. Ut fra mitt materiale, er det ikke mulig å fastslå dette. Flere eiere av eldre bånd i Åmli bruker disse til bunadene sine i dag, selv om mange av båndene altså er eldre enn bunadbruken og stammer fra en tid der de var en del av dagliglivet. Bånd som tidligere har hatt en praktisk og rituell funksjon, som reiveband, har også ofte blitt modifisert og tatt med i dagens bunadbruk, selv om det originale bruksområdet ikke lenger er en levende tradisjon. Dermed former båndene på et vis et ubrutt element fra folkedrakta, til tross for at folkedrakta som helhet hadde gått ut av bruk i Åmli innen bunadsarbeidet startet i distriktet på begynnelsen av 1900-tallet. De vevde båndene er rett og slett en gjenstand som knytter et direkte bånd mellom dagens bunadbruker og deres familie og kulturarv. Dette er en av årsakene til at jeg er særlig begeistret for bånd og veving av disse.

I forbindelse med bunadsarbeidet på begynnelsen av 1900-tallet ble de nye båndene som ble vevd til bunaden standardisert og forenklet. Dette førte til en mer effektiv produksjon for veverne som lagde bånd for salg. Det har ført til at mønstermangfoldet og variasjonen ble redusert. Kunnskap om håndverket ble også til dels tapt i denne prosessen og til dels vaktet av utøverne av frykt for konkurranse. Litt senere på 1960–70-tallet startet husflidskonsulent og tradisjonsbærer Signe Ramse opp flere kurs for å sikre at kunnskapen ikke gikk tapt, tross dette er det så vidt jeg vet ingen i Åmli-området som fremdeles bruker bandvevrei. Jeg håper å finne ut om denne typen tap av mangfold, variasjon og tradisjon også forekommer andre steder i landet. Mye av arbeidet vi har gjort i Åmli,

samlet vi i bokform i *Vovne Skattar*, ei bok vi gav ut i 2020 for å sikre at mønstermangfoldet og variasjonen i privat eie også ble gjort tilgjengelig for folk flest.

Jeg ønsker å finne ut mer om hvem som har vevd og hvilke redskaper de brukte. Var veving av bånd på grind, bandvevrei og stol hverdagskost, eller spesialisert arbeid? Er båndene preget av individet, trender, eller av regionale konvensjoner? Ønsket mitt er at dette vil bidra til en mer utdypende forståelse av hvilken rolle bånd har spilt før de ble standardisert for bunadbruk, og bidra samtidig til å øke interessen for båndveving både blant bunadtilvirkere, bunadbrukere og andre i dag.

Metode

Metoden min dette først året kan oppsummeres kort med fire ord; ting, ord, hender og folk.

Ting, med dette mener jeg at jeg vil undersøke og jobbe med dokumentasjon og registrering av gjenstander, bånd og redskapene brukt til å veve disse.

Ord, jeg ønsker å orientere meg i arbeid som er utført tidligere og undersøke relevante skriftlige kilder.

Hender, er verktøyet mitt for å forstå problemstillinger som dukker opp underveis. I veven dukker det også stadig opp flere og andre vinklinger av problemstillinger. Jeg vil benytte håndverket til å se historisk bruk og dagens bruk av bånd i sammenheng. Ikke minst vil jeg veve, øve og forstå ulike teknikker, redskap og materialer innenfor faget.

Folk, å møte mennesker, vevere, tradisjonsbærere, fagpersoner, bunadbrukene, de som er over gjennomsnittet interessert og de som ikke har tatt i en vev. Disse møtene har skapt – og vil fortsette å skape en vei som i stor grad blir til mens jeg går. Jeg har takket ja til det jeg har hatt mulighet til og favnet bredt for å kunne gjøre et informert valg når jeg etter hvert må spisse og fokusere arbeidet mitt i større grad. Det har blitt mye reising og mange flotte møter med mennesker og gjenstander.

Beskrivelse av prosessen

Ting Dokumentasjon og registrering

Jeg har dokumentert og registrert eksisterende bånd og redskapene brukt til å veve disse. Dette omfatter bånd i museumsarkiv så vel som i privat eie. Foreløpig begrenser jeg hovedsakelig studieområdet mitt til deler av Agder, Telemark, Sogn og Hardanger.

Informasjonen jeg samler i mine registreringer har variert avhengig av hvor god tid jeg har tilgjengelig, men jeg har mål om å få med meg følgende informasjon: Lengde, bredde, materiale, innslagstetthet, mønster, avslutninger, observasjoner om slitasje og all tilgjengelig gjenstandsinformasjon som bruksområde, alder, eier m.m. Disse føres i et eget skjema. Båndet fotograferes med og uten målestokk. Mønster og renneliste tegnes i Excel.

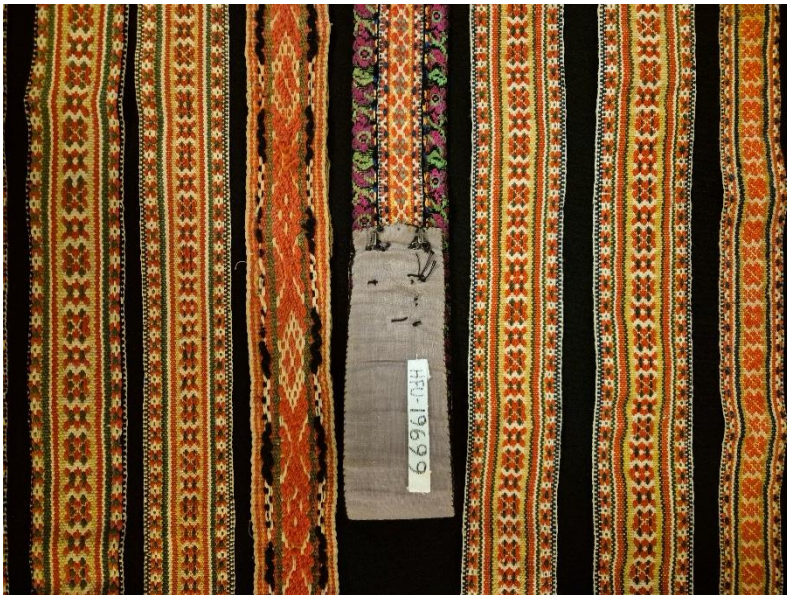
Så langt har jeg jobbet med registreringer på følgende steder:

- Åmli: gjenstander privat eie og i historielagets eie.
- Åseral: gjenstander i privat eie registret i forbindelse med registreringsarbeid utført av Norsk institutt for bunad og folkedrakt.
- Sogn: bånd ved De Heibergske Samlinger på Kaupanger, noen i privat eie.
- Hardanger: gjenstander på Hardanger folkemuseum på Utne.
- Noen gjenstander tilgjengelig på Digitalt Museum fra Telemark og andre områder. Når jeg bruker Digitalt Museum som utgangspunkt, blir det en forenklet versjon som jeg har brukt til mindre formell kartlegging av gjenstander.

Bearbeiding av disse registreringene vil være et arbeid som fortsetter og bygges på i løpet av stipendiatperioden. Ved å få en oversikt over bånd og egenskapene de har, håper jeg å kunne få en oversikt over type, mønsterbruk, fargebruk, utførelse og hvordan den varierer fra sted til sted.

Registreringsskjemaet mitt for vevredskap er jeg foreløpig ikke helt fornøyd med. Det har nok en sammenheng med at jeg har kjennskap til redskapene gjennom bruk, ikke produksjon, noe som fører til at jeg står litt usikker i hvilken informasjon er viktig og hva som er mindre viktig. Foreløpig registrer jeg følgende, i tillegg fotografering: høyde, bredde, vekt, mål av detaljer og dekor/årstall/initialer, all tilgjengelig informasjon om nåværende eier og siste bruk. Jeg ønsker også å registrere tresort, men her må jeg virkelig ta i et tak for å lære meg å skille de ulike tresortene.

Stadig nye problemstillinger og svar dukker opp etter hvert som jeg undersøker bånd og vevredskap. Under følger et par eksempler på spørsmål jeg jobber med.

Vevde bånd

Jeg undersøker og registrerer et bredt mangfold av bånd vevd på grind, bandvev, bandvevrei og andre typer vevredskap.

Bildene på denne siden viser et glimt av mangfoldet.

Øverst: et utvalg belter fra Hardanger folkemuseum. Disse er rikholdige i mønster og vevd med forholdsvis tynt garn, og ville dermed vært tidkrevende å veve.

I midten: et sokkeband med helt enkelt mønster i forholdsvis grov ull og bomull, uten plukket mønster, også fra Hardanger folkemuseum. Etter å ha vevd opp et par av disse vet jeg at de kan veves raskt og med helt enkle redskap.

Nederst: et reiveband med et stort mangfold mønstre, i opp-plukk fra samlingene på Maihaugen.

Hender Det praktiske, utforskende arbeidet

Det aller første jeg vevde etter oppstart av stipendiatet i september 2024 var en serie med helt enkle prøver. Jeg målte hvor lang tid det tok, og reflekterte litt rund egen vevstil. Tanken min er å bruke det som et målepunkt jeg kan vende tilbake til de neste årene. Det er fort gjort å miste av syne hvordan man som håndverker endrer seg over tid, og lett å miste perspektiv på framgang eller mangel på framgang og hva i det hele tatt konstituerer framgang. Hvilke kvaliteter i eget arbeid vektlegger man tyngst?

Etter det har jeg latt nysgjerrigheten styre arbeidet. Dette har ført til en kanskje tilsynelatende litt tilfeldig tilnærming som jeg etter hvert nå skal forsøke å sette inn i et litt mer strukturert rammeverk.

Jeg har registret flere bånd med luftig og tjukk bomull som fyller på en annen måte enn bomull jeg er vant til å bruke i veving. Bomullskvaliteter ser ut til å ha variert i årenes løp. I flere bånd fra siste halvdel av 1800-tallet (anslått dato basert på syrefarget garn og bruk av ull av typen zephyrgarn) ser jeg løst spunnet bomull, forholdsvis tjukk. For å finne kvaliteter som passer til å veve opp denne typen bånd har jeg prøvd meg frem med det som finnes av strikkegarn i bomull. Dette gir resultater med et uttrykk mye nærmere originalbåndene enn bomull beregnet på veving.

Ett annet spørsmål som stadig dukker opp mens jeg registrerer gjenstander, er forholdet mellom innslagstetthet, vever, redskap og materialbruk. Jeg er også interessert i hvordan innslagstetthet påvirker både funksjon, form og uttrykket til bånd. Å undersøke dette, prøve ulike redskaper og materialer er noe jeg jobber med kontinuerlig. Der jeg har hatt mulighet til å sammenligne større mengder registreringer, ser jeg så langt en tendens til at bånd av høyere alder har høy innslagstetthet. Om dette er representativt, eller om det skyldes at disse båndene ikke ble like fort slitt som løsere, mykere bånd er noe jeg prøver å undersøke nærmere. Ulike bruksområder krever ulik funksjon, noe som også kan varieres ved å veve tettere eller løsere.

Flere gjenstander har også vekket spørsmål, ett er stakkseler. Disse ble brukt til understakk i Åmli, men ble ikke tatt med i bunadsarbeidet på begynnelsen av 1900-tallet. Jeg har unnet meg tid til å veve noen par seler og teste dem ut i bruk. Ved å bruke selene hver dag i over en måned fikk jeg oppleve på kroppen hvor praktiske og greie de er i bruk, hvordan lengden og bredden passet perfekt og hvor lite slitasje det ble på dem. Feste til stakken og knapphull må være solide.

Bånd i deler av Agder og Telemark har blitt vevd på bandvevrei som det heter i Agder, eller bandstøre i Telemark. Denne rektangulære stående vevramma har en ubrutt linje med tradisjonsbærere i Telemark og Setesdal. I Åmli har den, etter et lite oppsving på 1960-tallet, dessverre gått ut av bruk. Jeg er i gang med å kartlegge hvor utbredt dette vevredskapet har vært, ved å registrere gamle vever i

privat eie. Noen av vevene jeg har registrert så langt, har fremdeles renning eller rester av renningsoppsett igjen. Dette gjør at jeg kan sammenligne vevene i Åmli med dem i Telemark og Setesdal.

I november 2025 var jeg så heldig å få besøke Eli Vesaas og Sigrunn Brattekås som gav meg en innføring i oppsett av og veving på bandstøre. Dette er et påbegynt arbeid som jeg vil fortsette med i løpet av stipendiatperioden. Den lokale snekkeren Bjørn Tore Smeland har snekret en bandvevrei til meg med samme detaljer som eksisterende bandvevreier fra Åmli. Jeg jobber med å bli kjent med dette som verktøy. Utfordringen er å bruke informasjonen jeg har fra området uten å la meg påvirke for sterkt av hvordan ulike problemstillinger blir løst i naboområdene, da det ikke er gitt at tradisjonen har vært lik. Terje Dalland har laget en bandkniv til meg i ask, etter en av mine registreringer av bandkniv fra Hardanger.

Løpende har jeg også jobbet med å bli kjent med typer garn i lin, ull og bomull som er tilgjengelig på markedet i dag. Jeg har bestilt prøver og vevet teststykker. Jeg har også eksperimentert med bruk av syrefarger, med gode tips og råd fra tidligere stipendiat Stine Rudi Standal. Noe plantefarging har det også blitt tid til. Å samle et godt lager av garn i mange ulike kvaliteter og farger er viktig for arbeidet mitt fremover.

Ord. Skriftlige kilder og tidligere arbeid

Det mest omfattende og helhetlige arbeidet om vevde bånd i Norge har blitt utført av Inger Lise Christie, tidligere førstekonservator ved Norsk Folkemuseum. I forbindelse med hennes magistergrad med tittelen *Båndveving i Norge belyst ved lindebånd. Teknikk og mønster, bruk og funksjon* har hun utført et omfattende og systematisk arbeid. Noe av dette er samlet i «Et reivebarn» i *By og Bygd* 25, 1979 og *Brikkevevde bånd i Norge* 1985. Selv om reiveband ikke er mitt hovedfokus, vil jeg i løpet av de neste årene stadig vende tilbake til arbeidet hun har gjort. Hun peker også på flere tema som trenger videre undersøkelser, noe jeg håper å kunne ta tak i. Også, Aagot Noss har flere observasjoner som er nyttige å referere til, særlig i heftet *Bandlaging* fra 1966, først publisert i *By og bygd* 19.

For å kunne undersøke mange av spørsmålene jeg møter i veven, støtter jeg meg ofte til arbeidet utført av Anna Grostøl. Hennes arbeid har også bidratt til mitt valg av studieområde. Anna Grostøl sine intervjuer og notater utført i Åmli og Åseral mellom 1936 og slutten av 1940-tallet gir en verdifull innsikt. Dokumentasjonsarbeidet og intervjuer med informanter hun utførte, kommer til å spille en viktig rolle i min forståelse av produksjonen og bruken av vevde bånd. I sine intervjuer spurte hun gode, faglig relevante spørsmål som kan hjelpe meg å forme klarere ideer om hvem som vevde, med hvilke redskaper og materialer. Jeg har ved flere anledninger tidligere benyttet Anna Grostøl sitt

arbeid lagret på Norsk Folkemuseum og høsten 2025 fikk jeg også anledning til å kikke på arbeidet hennes lagret på Minne kultursenter i Åseral.

For å orientere meg i rollen til bånd i bunadbruken vår i dag har jeg sammenfattet en oversikt i Excel over alle bunadene omtalt i Norsk bunad leksikon (Hol Haugen 2006), Siden bunader, både rekonstruerte og konstruerte, stadig kommer til, vil dette alltid være en bevegelig sak, men det gir en oversikt. For hver bunad har jeg notert om de har bånd, ja/nei og videre hvilke typer bånd. Jeg har også inkludert flere kategorier bånd; dekor, kant, sokkebånd og belte. Dette vil bli brukt som et verktøy fremover.

Det er tidligere utført store arbeid med registreringer av bånd i flere områder, i tillegg til det tidligere nevnte arbeidet til Inger Lise Christie, er det utgitt bøker som tar for seg Vestlandet (Randi Stoltz, Åse Vatshelle, Beate Skogstrand) og Telemark (Eli Vesaas og Sigrunn Brattekås) og Setesdal (Bygdekvinnelaget med May-Liss Flateland et.al.) Det er med stor takknemlighet at jeg også bruker deres publiserte arbeid. Jeg legger også stor verdi i å se og kjenne på bånd og redskaper selv, da det håndverksmessig ikke er det samme som å lese en registrering utført av noen andre.

Folk. Møte med mennesker, utveksling av tanker og kunnskap.

Det har blitt mange fine møter med kunnskapsrike og engasjerte mennesker dette året. Under følger en kort oversikt over møter, folk og opplevelser jeg har hatt sammen med andre, som jeg er takknemlig for.

- Hyggelig møte med Inger Lise Christie og Kari Anne Pedersen i Oslo. En givende og spennende samtale om bånd og arbeidet som har blitt gjort om dette temaet tidligere. Å støtte meg til Inger Lises grundige og omfattende arbeid har vært, og vil fortsatt være, til uvurderlig hjelp.
- Møte med Norsk institutt for bunad og folkedrakt v/ Camilla Rossing, for innspill om og forslag til arbeid i stipendiatperioden.
- Tema for Nordic Craft Week (7.-14. september) 2024 var Woven Ribbons, Vevde bånd. I den anledning fikk jeg følge med på mye faglig relevant innhold og selv bidra med et foredrag.
- Gode og lærerike dager på Fagdagene i bunad og folkedrakt 2024, Asker. Her fikk jeg holde kurs i registrering av bånd for en engasjert og lettlært gjeng.
- Tett og bredt faglig program på Tekstilsymposiet i Skien 2024, arrangert av Norges Husflidslag. En fantastisk helg med mye relevant innhold og jeg fikk delta i kurs i spinning på håndtein med Vigdis Valde. Dette gav en litt større innsikt i tilvirkingen av og egenskapene til det håndspunnede garnet jeg så ofte ser i eldre bånd.

- Et varmt gjensyn med Anna Grostøls prøve-mapper i arkivet på Norsk Folkemuseum. I november 2025 inviterte Bjørn Sverre Hol Haugen til et miniseminar med tema veving og Anna Grostøl med, masterstudent Dorte Volden Skara og husflidskonsulent og dyktige vever William Riedlinger.
- Besøk på vev-låven til Eli Vesaas i Vinje, en hel dag med hygge og vevprat sammen med Eli, Sigrunn Brattekås, Kim Sølve Jacobsen og min gode vevkollega Eldbjørg Breivik Smeland. Eli viste hvordan man setter opp ei bandstøre og fortalte hvordan hun lærte av lokale tradisjonsbærere. Sigrunn og Eli delte raust av sin kunnskap og erfaring i faget.
- En heidundrene feiring på Sentralen i Oslo av at bunadbruk ble innskrevet på UNESCOs liste over immateriell kulturarv. Jeg fikk gleden av å delta på feiring sammen med mange av dem som har stått på og jobbet med søknaden over mange år.
- Våren 2025 fikk jeg, på vegne av Åmli Draktgruppe, sette sammen et bidrag til utstillingen VEV. Det var lærerikt å se hvordan de bak utstillingen, Norges Husflidslag v/ Agathe Lauvland, Agder fylkeskommune v/ Maria Grimsø Cappelen og Åse Haugland, og Lisa Blom fra Norsk Flid Mandal/Kristiansand, jobbet frem mot utstillingen. Bidraget mitt hadde tema bånd, med fokus på veveren Sigrid Ramse fra Tovdal.
- Godt og produktivt samarbeid med Kim Sølve Jacobsen (Universitetet i Sørøst-Norge) og William Riedlinger (Norges Husflidslag). Høsten 2025 arrangerte vi Folkesymposiet Bånd – Støre– Stol på Rauland. Her fikk vi samlet rundt 40 brennende engasjerte båndvevere til en helg med foredrag, demonstrasjoner og samvev. Mitt hovedansvarsområde var faglig innhold og program.

1Nesten hele gruppa etter en helg med Bånd - Støre- Stol et Folkesymposium 2025. Foto Kim Sølve Jacobsen

- Lærerike, fine dager sammen med den brennende engasjerte gruppa Sogn bunadnettverk, sommeren 2025. Vi utførte registreringer sammen på De Heibergske Samlinger, hvor jeg også fikk holde et kveldsforedrag. De arrangerte også en tur til den private samlingen på Stalheim, der det finnes mange bånd og vever.
- En hyggelig førjulsettermiddag sammen med Kviteseid Husflidslag, der jeg fikk holde foredrag og også høre om lagets erfaring med bandstøre og kursene som har blitt holdt i nyere tid.
- Høstløv og kultur på *INTERWEAVING Norway and Scotland through dress*. Et todagers seminar i Edinburgh med tekstilkunstnere, bunadtilvirkere, vevere og andre fagpersoner. Vi fikk blant annet besøke magasinet til Nasjonalmuseet, der jeg fikk et møte med vevde seler. På denne turen fikk jeg også muligheten til å ha et godt møte med min veileder Jon Fredrik Skauge.
- Det første året som stipendiat har jeg hatt mulighet til å besøke flere andre håndverkere og deres verksted. Dette er jeg takknemlig for og det gir både faglig påfyll og inspirasjon til eget arbeid. Her må jeg takke for at jeg har fått besøke; modist Stine Rudi Standal, tekstilkunstner og vever Regien Cox, skomaker Dina Harkmark Lie og spinneriet Telespinn, med god omvisning av Ingvild Flottorp.

Resultater

Det første året har i stor grad gått med til å samle tråder og orientere meg i landskapet. Jeg har brukt mye tid på å finne ut av hvordan jeg best skal gå frem for å oppnå målene mine, bestemme meg for et studieområde lite nok til å rekke på disse korte tre årene, men samtidig stort nok til å gi sammenligningsgrunnlag og perspektiv. Jeg har også tenkt mye på hvordan jeg best kan formidle det jeg lærer og observerer underveis for å gjøre det tilgjengelig og til nytte for flest mulig andre.

Alle punktene jeg har gjennomgått i metode- og prosessavsnittene er påbegynt, arbeidet med disse vil fortsette løpende gjennom de neste to årene. Resultater vil etter hvert som de har en form skikket til videreformidling publiseres på blogg eller i delrapporter.

Jeg har møtt flere tradisjonsbærere og håper å kunne tilbringe mer tid sammen med noen av dem, og håper på vin vei videre å møte flere som ønsker å dele sin kunnskap videre.

Det har vært godt å drole litt med min veileder Jon Fredrik Skauge og det blir nok bare viktigere fremover.

Veien videre

Å finne balansen mellom reise, registreringer, foredrag, museumsbesøk, formidling og selve håndverket har vært spennende og til tider utfordrende. Jeg håper fremover å kunne fokusere mer på å bearbeide og strukturere mye av informasjonen jeg har innhentet, bruke det i veven og la hendene oppdage element av håndverket som bare kan gjøres gjennom praksis. Å lære mer av håndverkere og tradisjonsbærere er noe jeg alltid ønsker mer av og er takknemlig for. Et mål er også å kunne finne en bedre rytme i regelmessig oppdatering av bloggen for å kunne dele små oppdagelser eller refleksjoner underveis.

Det har vært og fortsetter å være en glede å møte nye samarbeidspartnere, håndverkere, frivillige som brenner for drakttradisjonene i sitt område, museumsansatte og andre som deler mitt engasjement i vår tekstilhistorie og tekstilframtid. Takk til alle som har bidratt med sin tid og kunnskap så langt, jeg ser frem til fortsettelsen!

Litteraturliste

- Noss, Aagot. (1976) *Bandlaging*, særtrykk av By og Bygd 19. bind. Oslo: Norsk Folkemuseum.
- Christie, Inger Lise. (1978) *Bånd-belte, linde-list Båndveving i Norge belyst ved lindebånd teknikk og mønster bruk og funksjon*. Oslo. Avhandling for magistergraden i etnologi. Universitetet i Oslo.
- Flateland, May-Lis et al. (2024) *Gøymde og Gløymde skattar*, Valle bygdekvinnelag
- Grostøl Anna. (1938) *Bandvev* Regissert av Anna Grostøl, NF.Film-10651. Oslo: Norsk Folkemuseum.
- Grostøl, Anna. (1940) Anna Grostøls samlinger. (Upubliserte intervjuar fra perioden 1935-1940 Folkemuseet på Bygdøy, s. 1-1374.
- Grostøl, Anna. (1946) upubliserte Intervju og notater fra perioden 1936, 1942-1946. Åsersal Minne Kultursenter
- Hol Haugen, Bjørn Sverre. (2006) *Norsk Bunadleksjon bind 1, 2 og 3* Oslo: Cappelen Damm
- Stoltz, Randi. Vatshelle, Åse. Skogstrand, Beate. (2022) *Vestlandsbånd*, Røyken: Smøyg Forlag
- Vesaas, Eli. Brattekaas, Sigrunn. (2020) *Bunadband i Telemark. Veving på grind og bandstøre*. Røyken: Smøyg forlag